

سرمقاله

✱ پرونده هسته‌ای ایران با بیش از دودهمه قدمت، اینک به یکی از مزمن‌ترین موضوعات بین‌المللی تبدیل شده است. این موضوع ابعاد مختلفی دارد اما به نظر می‌رسد «غی سازی» در صدر آنهاست. طبق قوانین بین‌المللی منع خاصی برای غی سازی اورانیوم وجود ندارد و صرفاً کشورهایی که عضو معاهده عدم اشاعه هسته‌ای، موسوم به NPT هستند باید طبق مقررات خاصی، فعالیت‌های خود در این زمینه را پیش ببرند و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی موظف به نظارت در این زمینه است. البته این نیز در عمل مانند بسیاری دیگر از قوانین و سازوکارهای بین‌المللی، با آنچه روی کاغذ نوشته شده متفاوت است. آمریکا بیش از دودهمه است که این موضوع را، به بهانه‌ای برای جوسازی، فشار، تهدید و تحریم علیه ایران تبدیل کرده است و اخیراً نیز به همین بهانه، با کمک رژیم نیابتی خود در منطقه، جنگی ۱۲ روزه را به کشورمان تحمیل کرد. سوالی که در اینجا ممکن است پیش بیاید آن است که آیا غی سازی اورانیوم ارزش این همه هزینه را دارد؟ چرا ایران حاضر نیست برای رهایی از این محاصره و فشارهای تحریم و سایه تهدید، دست از غی سازی بردارد؟ نکته نخست آنکه اگر غی سازی بعنوان محور اصلی فعالیت صلح‌آمیز هسته‌ای، آنقدرها هم ارزش ندارد، چرا قدرت‌های غربی و در رأس آنها آمریکا حاضر نیستند سایر کشورها، از جمله ایران به این باشگاه بپیوندند؟ آیا جز این است که می‌خواهند این فناوری و صنعت کلیدی و پیشرفت‌ساز همچنان محدود و انحصاری بماند؟ با اندکی جست‌وجو در اینترنت و منابع مرتبط، به راحتی می‌توان دریافت زنجیره بسیار گسترده‌ای از فعالیت‌ها و تولیدات در بخش‌های مختلف -از صنعت و کشاورزی گرفته تا انرژی و پزشکی و...- وابسته به این فناوری پایه و مادر هستند. با این تفاسیر، سوال درست این است: چرا ایران باید به دلیل خواست غیرقانونی کشوری دیگر، خود را از چنین منبعی از علم، پیشرفت و ثروت محروم سازد؟! نکته دوم آنکه غرب و در رأس آنها آمریکا، بر چه اساسی به خود اجازه می‌دهند از ایران بخواهند از حق قانونی خود دست بکشند؟ آیا ایران است که هنجارهای بین‌المللی را رعایت نمی‌کند یا آمریکا و متحدان اروپایی آن هستند که هنوز هم در خواب و خیال استعمار دیگران، البته با روش‌های نوین‌تر هستند؟ دست کشیدن از غی سازی، هرچه باشد بازگشت به آغوش بین‌المللی نیست، بلکه نام واقعی آن، پذیرش نظام ارباب و رعیتی دنیاست که عواقب و تبعات خاص خود را نیز به همراه دارد. سوم آنکه فرض کنیم ایران دست از فعالیت هسته‌ای و غی سازی کشید و به باج‌خواهی بی‌مبنای آمریکا تن داد، چه کسی تضمین می‌کند که چنین کاری باعث پایان یافتن خصومت و تهدید و تحریم شده و دشمن به دنبال آن بهانه دیگری نتراشیده و باج‌خواهی جدیدی نخواهد کرد؟ پاسخ به این سوال چندان هم دشوار نیست. چند روز پیش دبیر شورای عالی امنیت ملی کشور فاش کرد محدودسازی برد موشک‌های ما به زیر ۵۰۰ کیلومتر، خواست جدید واشنگتن است که در پیغام‌های خود مطرح کرده‌اند. در پایان باید گفت تجربه تلخ برجام زنده و پیش چشم ماست. توافقی که علی‌رغم نرمش فرلوان و در مواردی زیاده از حد ایران، در نهایت نه تنها پرونده هسته‌ای ایران را حل نکرد بلکه به نوعی بر پیچیدگی و دشواری‌های آن نیز افزود. ✱

فرا تر از چند کیلو اورانیوم

فرزند ایران

جشن آسمانی

چند روزی تا سالروز تولدش نمانده بود. پدر می‌خواست برای سی‌سالگی دخترش سنگ تمام بگذارد. چندین سال بود که شاهد تلاش‌های بی‌وقفه‌اش بود. تمرینات حرفه‌ای پیلاتس، از نیلوفر یک جنگجو ساخته بود. جنگجویی که به جنگ زمان‌های از دست رفته، می‌رفت. و قدر ثانیه به ثانیه زندگی را می‌دانست. و مربی‌گری کم‌ترین پاداش دوندگی‌هایش بود. مربی‌ای که اولویتش زندگی سالم بود و الهام بخش بسیاری از شاگردانش. مادر هم در حال تدارک جشن بود و این بار می‌خواست همه‌ی دوستان قدیمی و جدید او را دعوت کند. دوستانی که نیلوفر را با لبخند دلنشینی که همیشه بر لب داشت، تعریف می‌کردند. از صدای پر نشاطش می‌گفتند که باشگاه را پر می‌کرد. و حضورش که همیشه سرشار از شادابی بود.

«نیلوفر قلعه‌وند» متولد اصفهان بود. اما چند سالی می‌شد که همراه خانواده ساکن تهران بودند. بامداد روز جمعه، ۲۳ خرداد ۱۴۰۴، وقتی کمتر از دو هفته به تولد نیلوفر مانده بود، با حمله‌ی دشمن صهیونی به منطقه‌ی نوبنیاد تهران، مشق آرزوهایش ناتمام ماند، و به همراه پدر و مادرش آسمانی شد.

✍ مهدیه پور اسمعیل

پیام صوتی خانم نرگس دارایی، یک هموطن ایرانی خطاب به نیروهای مسلح ایران:

سلام بر دلاورمردان سرزمینم ایران که مردانش، مردانه جنگیدند و خاک به دشمن ندادند. نیروهای مسلح عزیزم خدا قوت به همگی‌تان. تنتان سلامت باشد، ایمانتان راسخ باشد، بدنتان سالم باشد تا در برابر این دشمن‌های ذلیل و زیون موفق و پیروز باشید. ما مردم ایران پشتیبان شما هستیم. الله اکبر؛ این صدای مردم ایران است که می‌شنوید.

فارسی | KHAMENEI.IR
@Khamenei_fa

باید افراد هوشمند ما، صاحب‌نظران دلسوز ما بنشینند، راه‌های تقویت کشور را پیدا کنند؛ و این راه‌ها را دنبال کنند. اگر این شد، آن وقت طرف تهدید هم نمی‌کند؛ اگر دید طرف مقابل قوی است، حتی تهدید هم نمی‌کند.

۱۴۰۴/۰۷/۰۱

یاد قهرمان شهید

دیدار جمعی از اساتید بسیجی شهرستان نهاوند با خانواده شهید والا مقام امیرعلی مومینوند و تجلیل از دلاوری‌ها و رشادت‌های این رزمنده قهرمان ایران، در جنگ ۱۲ روزه تحمیلی

این شماره روزنامه تقدیم میشود به
شهیده
تارا حاجی میری

یک ایران، همدل است

